

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Werkt uws zelfs zaligheid met vreeze en beven.

FILIPPENZEN 2 : 12.

Want er is geene aanneming des persoons bij God.

Welke een iegelijk vergelden zal naar zijne werken.

ROMEINEN 2 : 11, 6.

No. 8.

15 April 1907.

12de Jaargang.

MIJNE TOEBRENGING TOT HET „MORMONISME”.

door WILLIAM A. MORTON.

Toen ik kort geleden met President Charles W. Penrose te Rotterdam was, verzocht mij de assistent-redacteur van de „STER”, om hem een korte beschrijving van mijne bekeering tot het „Mormonisme” te geven voor de lezers van de „Ster”. Ik beloofde zulks te doen, en vervul heden met genoeg mijn belofte.

Ik werd den 10den Januari 1866 te Banbridge, een kleine plaats in het Noorden van Ierland gelegen, geboren. Mijne ouders, Solomon en Sarah Morton waren van nederige omstandigheden. Toen ik met mijn dertiende jaar de Friar's Place National School verliet, ging ik werk zoeken, om tot het onderhoud der familie bij te dragen. Een jaar lang verkocht ik nieuwsbladen voor een boekhandelaar. Na den dood van mijn vader, toen ik 14 jaren oud was, ging ik het drukkersvak leeren; 20 jaar lang heb ik als letterzetter gewerkt.

Ik bracht een godsdienstige neiging met mij in de wereld. In mijn kindsheid luisterde ik met graagte naar mijne zondagsschoolleeraars, als zij de handelingen des Heeren met Zijn volk Israël, en het wonderbare levenswerk van Jezus, den Zaligmaker, verhaalden. Ik herinner mij, dat ik op zekeren namiddag, toen ik nog slechts een kind was, bitter weende toen mijne tante mij vertelde van het lijden en sterven van onzen Heere. Ik gevoelde, dat mijn kleine hart in liefde en medelijden tot Hem uitging; ik had een verlangen om Hem te dienen en Zijne geboden te onderhouden, en besloot dat, als ik man zou worden zijn, ik zou uitgaan om voor Hem te werken. Maar ik wil mijne

lezers daaruit niet doen afleiden, dat ik een toonbeeld van deugd en boven verzoeking verheven was. Ik was een jongen onder jongens, en deed dikwijls dingen die in de oogen des Heeren niet behaaglijk waren. Niettemin was Hij goed en genadig over mij, en door Zijne liefde werd ik behouden en bleef ik bevrijd van het begaan van ernstige overtredingen, waarin andere jonge mannen wél vielen. Ik wil eene gebeurtenis uit mijn leven verhalen, die aantoonst dat de oogen des Heeren, zelfs in mijne jongensjaren, op mij waren. Toen ik omtrent 14 jaren oud was, vatte ik een koude en werd zeer ziek te bed. Mijne moeder en mijne tante waren over mijn toestand zeer ongerust. Toen ik op een morgen alleen was, stortte ik mijn hart voor den Heere uit, en pleitte met Hem om mijn leven te sparen, en ik verzekerde Hem dat ik zou trachten Zijne geboden te bewaren en Hem te dienen gedurende het overige mijner dagen. Hij hoorde en verhoorde mijn gebed. Hij toonde mij toen dat ik nog niet zou sterven, dat Hij mij tot gezondheid zou herstellen en dat Hij van mij in de toekomst een prediker der gerechtigheid zou maken.

Toen ik 20 jaren oud was, werkte de Heere op mij met Zijnen Geest en bracht mij tot bekeering. Ik begon een nieuw leven te leiden en trachtte naar mijn beste vermogen de geboden Gods te onderhouden. Een jaar later werd mijn geloof ernstig beproefd, toen de dood in mijn woning sloop en mij mijne dierbare, jonge vrouw ontroofde, met welke ik juist twaalf maanden was gehuwd geweest. Zij liet een jongentje bij mij, dat slechts eenige dagen oud was, en waarin ik veel troost vond. In mijne jeugd had ik de Kerk van Engeland bijgewoond, maar de levenlooze vormen, welke die Kerk in de plaats van het Evangelie van Christus had gesteld, konden mijne ziel niet bevredigen. Ik bezocht andere Kerken, doch met hetzelfde gevolg. Eindelijk sloot ik mij bij de Plymouth-Broederen aan, maar toen ik vond dat ook zij niet met het Woord Gods overeenkwamen, verliet ik hen na een jaar lang lid van hunne kerk geweest te zijn. Ik gevoelde mij alleen in de wereld. Ik geloofde inderdaad dat al de kerken verkeerd waren, dat geen harer door God was opgericht, en dat zij het ware Evangelie niet leerden zooals het door Christus en Zijne Apostelen geleerd was. In een brief dien ik destijds aan mijne tante schreef, zeide ik: „Ik geloof niet dat de Kerk van Christus nu op aarde is, en ik zal hier alleen ronddolen tot ik een organisatie vind die overeenstemt met de Kerk van Christus.

Tegen het einde van het tweede jaar van mijn leertijd kwam een jonge man, Ireland geheeten, in de drukkerij werken waar ik werkte. Ver was ik van de gedachte, dat hij het middel zou zijn in de voorzienigheid Gods, om mij eerstdaags tot de Kerk van Christus te brengen. Omtrent een jaar later ging ik naar de stad Belfast, waar ik er in slaagde in de drukkerij van een dagblad — de *Belfast Morning News*, werk te krijgen. Toen ik op zekeren avond naar mijn werk ging,

ontmoette ik Mr. Ireland, de jonge man zooeven genoemd. Hij deelde mij mede, dat hij werk zocht, en vroeg mij of ik hem wilde voorspreken bij de firma, voor welke ik werkte. Ik verzekerde hem, dat ik zulks met genoegen zou doen. Ik legde zijn geval voor den meesterknecht, en deze beloofde dat hij hem in het werk zou nemen zoodra er een plaats zou vacant komen. Den volgenden morgen zeide hij, dat ik mijn vriend kon medebrengen wanneer ik naar mijn werk terugkeerde. Ik haastte me naar Mr. Ireland, met het goede nieuws, en had, het genoegen hem dien avond met de andere kameraads te zien letterzetten.

Ik las destijds dagelijks in den Bijbel, en de Heere verlichtte mijn verstand met Zijnen Heiligen Geest, zoodat ik vele waarheden begreep die mij door menschen nooit geleerd waren. Ik geloofde in de zaligheid voor de dooden, en in de vergadering der Joden naar Palestina. Tot op dien tijd had ik nooit iets van de Heiligen der laatste Dagen gehoord. Op zekeren avond nam ik mijn Bijbel mede naar mijn werk, en daar ik dien nacht een weinig vrijen tijd had, las ik er in. Omtrent half zes uur in den morgen ging ik waar Mr. Ireland was, en ondervroeg hem aangaande zekere gedeelten van de Schrift. Nadat hij mijne vragen bevredigend had beantwoord, vroeg hij of ik het Boek der Openbaring ooit had gelezen. Ik zeide hem, dat ik mij tot een bizonderen plicht stelde, dat boek te lezen. Hij vroeg mij, wat ik van het 6de en 7de vers van het 14de hoofdstuk dacht. Ik antwoordde, dat ik geloofde dat de Heere het ware Evangelie door een engel tot de aarde zou herstellen. Hierop zeide hij, dat de Heere dit reeds had gedaan, en dat de engel tot een jongeling, met name Joseph Smith, was gekomen. Het zou onmogelijk zijn om de vreugde te beschrijven, die mijn ziel vervulde toen ik die blijde tijding hoorde. De Geest des Heeren getuigde tot mijnen geest, dat mijn vriend de waarheid had gesproken. Gedurende meer dan een uur verhaalde Mr. Ireland van het groote werk der Laatste Dagen, en groot was mijne blijdschap terwijl ik hem de heerlijke dingen hoorde uitleggen, welke de Heere in deze laatste Dagen had gewrocht. Hij leende mij een „Stem tot Waarschuwing,” die ik met het grootste genot tweemaal doorlas. Den volgenden Zondagavond woonde ik eene vergadering van de Heiligen bij, en verheugde mij meer en meer, toen ik de beginselen van het Evangelie eenvoudig en duidelijk door een van Gods gezonden dienstknechten hoorde verklaren.

Twee weken later, op een Zaterdagavond, besloot ik om mij buiten op een stille plek af te zonderen en God daar te bidden om mij te openbaren of de engel met het Evangelie tot Joseph Smith was gekomen. Het was omstreeks middernacht, toen ik mijn tehuis verliet om dezen gewichtigen gang te maken. Ik ging tot bij den rand van het Kerkhof, en smeekte den Heere daar om mij te openbaren, of de Heiligen der laatste Dagen Zijn volk waren en of zij het ware Evangelie van Christus predikten.

Zoodra ik mijn gebed geëindigd had, hoorde ik een stem zacht tot mij

zeggen, „Gij hebt niet in den naam van Jezus Christus gebeden; maar indien gij in den naam van Christus wilt bidden, zal uw gebed beantwoord worden.” Het verwonderde mij dit te hooren, want ik meende dat ik mijne bede in den naam van Christus had opgezonden; maar ik herinnerde mij toen dat ik het niet gedaan had. Ik bad dus nog eens, en zoodra ik klaar was, zeide dezelfde stem, (die ik nu ken als de stem van den Heiligen Geest) tot mij, „Het Evangelie is aan den Profeet Joseph Smith hersteld geworden, en zoo gij wilt zalig worden in het Koninkrijk Gods, moet gij het Evangelie gehoorzamen en lid van de Kerk worden.” Ik liep naar huis terug, God dankende en prijzende voor de heerlijke openbaring die Hij mij had gegeven. Eenige dagen later werd ik gedoopt en bevestigd tot lid van de Kerk van Christus. Ik ben sedert 18 jaren met de Heiligen der laatste Dagen verbonden, en heb mij met hen verheugd in het genieten van de gaven en zegeningen van het Eeuwige Evangelie. Voor de kennis van de waarheid, voor mijn tehuis onder de Heiligen Gods in de valleien der bergen, voor mijne vrouw en kinderen, en voor de talrijke andere zegeningen die ik van den Vader des Lichts heb ontvangen, zeg ik heden lof en dank, en ik schrijf mijn getuigenis neder, in de hoop dat het 't geloof van mijne broederen en zusters moge versterken in het groote, wonderbare werk, dat God in deze laatste Dagen op aarde heeft gevestigd.

ONTSLAG EN BENOEMING.

9 April. — Ouderling John Roghaar is eervol van zijne werkzaamheden in de Ned.-Belg. Zending ontslagen. Hij heeft in Nederland gearbeid sedert 4 September 1904 — eerst in de Rotterdamsche Conferentie tot 14 Juli 1906; van dien datum tot den 14den Januari 1907 in de Groninger Conferentie, en het overige zijner zending presideerende over de Dordrechtsche Vertakking.

14 April — Ouderling Wells L. Brimhall, President der Amsterdamsche Conferentie, is eervol van zijne zending in Nederland ontslagen. Hij landde te Rotterdam den 10den November 1904 en werd aangewezen om in de Amsterdamsche Conferentie te arbeiden. Den 10den Maart 1906 werd hij aangesteld om over genoemde Conferentie te presideeren. Ouderling Brimhall zal, vóór zijne afreise naar zijn tehuis in het verre Westen, met eenige vrienden uit Provo, Utah, een reis maken door Holland, Deutschland, Frankrijk, Italië en Zwitserland.

Ouderling Le Grand Richards is van zijne werkzaamheden als President der Rotterdamsche Gemeente ontslagen, en aangesteld om over de Amsterdamsche Conferentie te presideeren.

EEN GROOT MAN.

EENIGE BLIKKEN IN HET LEVEN VAN HEBER C. KIMBALL.

(*Vervolg van blz. 120*)

De zendelingen waren den 20sten Juli 1837 in Europa aangekomen. Zondag 30 Juli werden 9 personen gedoopt. Den 4den Augustus werd de dochter van een predikant, met name Richards, gedoopt. Toen zij naar huis terugkeerde, sprak Ouderling Kimball haar moed in, en zeide: „Zuster, wees welgemoed, want de Heere zal het hart van uwen vader verzachten, zoodat ik het voorrecht zal hebben om in zijne kerk te prediken, en het zal een groote opening voor het Evangelie in deze streek tengevolge hebben.” De zendelingen droegen deze zaak aan God op in het gebed. De vervulling der profetie volgde, toen enkele dagen nadien een brief van den hun onbekenden Ds. Richards kwam, Ouderling Kimball uitnoodigende om den volgenden Zondag in zijne kerk te prediken. Vijfmaal werd hem die week de gelegenheid geschonken, met het gevolg dat des Donderdaags reeds zes leden van de gemeente van Ds. Richards werden gedoopt. Deze sloot daarop zijne kerk voor de zendelingen. Toen zijne dochter over deze afwijzing treurde, werd zij door Ouderling Kimball met dezelfde woorden vertroost, als tevoren. Toen deze op den 27sten der maand de godsdienstoefening van Ds. Richards bijwoonde, werd hij verrast door de aankondiging die werd uitgegeven, dat de Amerikaansche prediker in den namiddag en des avonds wederom zou prediken, waaraan deze gaarne voldeed, met het gevolg dat nog twee leden dier gemeente den volgenden dag werden gedoopt.

Een van Apostel Kimball's schijnbaar toevallige uitspraken, doch niettemin ware profetiën, kwam van hem op den dag toen hij de hierboven genoemde zuster Richards had gedoopt. Toen hij haren naamgenoot, Ouderling Willard Richards, die een zijner medearbeiders in een andere plaats was en de jonge zuster nog niet had gezien, ontmoette, zeide hij: „Willard, ik heb vandaag uwe vrouw gedoopt.” De vervulling dezer woorden is te vinden op den 24sten Sept. 1839, toen de twee verbonden werden, en Willard Richards in zijn dagboek schreef: „Ik dank mijnen Hemelschen Vader in waarheid voor zijne groote goedheid, dewijl Hij mij eene levensgezellin heeft gegeven, volgens Zijne belofte. Ik heb haar van den Heere ontvangen, en houd haar tot Zijne beschikking. Ik bid, dat Hij ons immer moge zegenen.”

In die dagen was er een groote godsdienstige opwekking in Engeland. Velen zochten naar het oorspronkelijke Evangelie, en werden er door hunne predikers toe aangespoord. Zij waren voor de waarheid bereid, toen zij tot hen kwam. Van de gemeente van een Ds. T. R. Matthews te Bedford, namen 40 leden het ware Evangelie aan, van die van Ds. Joseph Fielding te Preston het meereendeel harer leden, en vele volgelingen

van den beroemden opwekkingsprediker Robert Aitkin. Toen laatstgenoemde te Priston het „Mormonisme” kwam „ontmaskeren,” en de zendelingen op een Zondag daarop hadden geantwoord en de broeders en zusters hadden raadgegeven, hadden zij het genoeg en nog in diezelfde week 50 personen door den doop in de Kerk op te nemen. Broeder Heber schreef: „Van alle kanten werden wij gevraagd om te komen prediken, en wij werkten dag en nacht om het volk tevreden te stellen, dat zulk een begeerte naar waarheid aan den dag legde, als ik nooit te voren had gezien. Onze longen deden dikwijls zeer, en onze lichamen waren vermoeid. De priesters vonden veel fout met ons en dreigden ons dikwijls, omdat wij al hunne beste leden wonnen. Wij hebben hun gezegd, dat wij slechts de tarwe wenschten te hebben; zij konden de rest behouden.”

Nu komt een interessante gebeurtenis in Heber's bediening in Engeland, en in verband met zijn eigen familie. Het eerste kind van leden van de Kerk geboren in Europa, was een meisje en zag het licht der wereld op den 7den October 1837. Hare ouders wilden haar laten besprenkelen, maar Pres. Kimball zocht hen op alle manier van hunne dwaasheid te overtuigen daar het in tegenstrijd met de Schrift en den wil Gods was. De ouders weenden bitter, en Broeder Kimball wenschte te weten waarom zij zoo hardnekkig waren. Hij zeide tot hen: „Broeder en Zuster Smithies, ik zeg u in den naam van den God Israëls, dat zij in dit land niet zal sterven, want zij zal leven tot zij eene moeder in Israël wordt en ik zeg het in den naam van Jezus Christus en krachtens het Heilige Priesterschap dat ik draag.” Dit stelde hen gerust, en toen zij twee weken oud was, werd zij tot hem gebracht; hij nam haar in zijne armen en zegende haar. Zij was het eerste kind in Engeland ingezegend. Dit kindeken groeide op tot vrouw, verhuisde met hare ouders naar Amerika, en werd Heber's echtgenoot, de moeder van vijf zijner kinderen.

Omstreeks dezen tijd begonnen velen de Zendelingen te vervolgen, omdat zij predikten zonder verlof van het gerechtshof. De President onderzocht deze zaak, en vond dat de wetten van Engeland vereischten, dat zulk een certificaat van verlof verkregen werd. Hij richtte zich door een advocaat aan het gericht, verkreeg een verlof en legde een eed van getrouwheid af, en ried zijnen medearbeiders aan om hetzelfde te doen. Hij vond echter spoedig uit, tot zijne verwondering, dat slechts weinige predikers te Preston verlof van het gouvernement hadden. Vele predikers lasterden en vervolgden de Kerk, maar Heber kon hen gewoonlijk tot zwijgen brengen, door hun te doen verstaan, dat indien zij hunne handelwijze niet staakten, hij zou zorgen dat de wetten des lands geëerbiedigd werden.

De Kerk te Preston telde nu tusschen twee en drie honderd leden. In het verslag van den Apostel leest men: „In al mijn werk heeft

de Geest des Heeren mij grootelijks bijgestaan, en mijne ziel is zeer gesterkt geworden; want de zieken zijn gezond gemaakt, de lammen hebben hunne kracht terugontvangen om te loopen, en in verscheidene gevallen waar sommige menschen vele jaren met de tering hadden geleden en niet in staat waren om recht op te zitten, zijn zij in een rijtuig naar den wateroever gevoerd, waar ik hen heb gedoopt, mijne handen op hen gelegd opdat zij den Heiligen Geest mochten ontvangen, en de krankheid in den naam van Jezus Christus bestraft en tot hen gezegd „word gezond,” en zij sprongen op en verheerlijkten God en begonnen van stonde aan te genezen. Dit was een vaak-voorkomende gebeurtenis op mijne eerste zending in Engeland. Talrijke personen werden gezond gemaakt door hun een zakdoek te zenden.

„Ik was een middel om in vier weken tijds negen Vertakkingen op te richten in dorpen rondom Preston gelegen, en om ongeveer 200 personen te doopen, hetgeen mij reden gaf tot groote blijdschap, dewijl ik niet te vergeefs had gearbeid. Liefderijker Heiligen heb ik nergens aangetroffen — ware voorbeelden van nederigheid.

„Als ik mijn voornemen te kennen gaf om naar Downham en Chatburn te gaan, trachtten verscheidene broeders mij daarvan te doen afzien, bewerende dat er hoegenaamd geen vooruitzicht was, daar verscheidene predikanten gedurende 30 jaren tevergeefs hadden gepoogd om daar kerken op te richten, en dat de bewoners van die plaatsen na al de mislukte pogingen, wegens de verharding hunner harten waren opgegeven. Men zeide mij, dat het goddelooze plaatsen waren. Nochtans ontmoedigde mij dat niet, daar ik geloofde dat het Evangelie van Jezus Christus de harten kon raken, wanneer de evangeliën der menschen het niet konden.

„Den volgenden dag kwam er een dringende uitnoodiging om in Chatburn te prediken. Ik antwoordde hun dat ik dien avond niet zou kunnen komen, daar ik op een andere plaats moest spreken. Dit stelde hen niet te tevreden, en zij bleven aanhouden, tot ik genoodzaakt was om met hen te gaan, en Ouderling Fielding te verzoeken om de andere beurt waar te nemen. Ik werd te Chatburn hartelijk ontvangen en een groote schare kwam naar mij luisteren. Ik predikte tot hen in een ruime schuur, staande op een ton. Daarna ging ik in het water en doopte 25 personen.

„Den volgenden morgen ging ik terug naar Downham en doopte dien dag tusschen 25 en 30 menschen. Deze plaatsen schenen van het eene einde tot het andere onder den invloed te zijn; de ouders riepen hunne kinderen samen, spraken tot hen over de onderwerpen waarover ik had gepredikt en vermaanden hen om niet te vloeken en om andere verkeerde dingen te laten. Wij waren vijf dagen afwezig van Preston, en gedurende dien tijd doopten Broeder Fielding en ik 110 personen en organiseerden vier Vertakkingen.

„Ik kan niet nalaten om een gebeurtenis te verhalen, die plaats vond terwijl Broeder Fielding en ik eensdaags door Chatburn gingen, op weg naar Downham. Toen men ons had zien naderen liep het nieuws van huis tot huis, en onmiddellijk hield het leven der weefstoelen op, en de menschen kwamen naar de deuren om ons welkom toe te roepen en ons te zien voorbijgaan. Meer dan 40 jongelieden liepen ons tegemoet; eenigen namen onze mantels vast en dan elkanders handen; anderen liepen hand aan hand voor ons uit en zongen de liederen Zions, terwijl hunne ouders met voldoening toeschouwden en zegeningen op onze hoofden uitstortten en den God des hemels prezen omdat Hij ons had gezonden om hun de beginselen der waarheid en het plan der zaligheid uit te leggen. De kinderen begeleidten ons tot Downham, een afstand van eene mijl. Van zulk een schouwspel en zulk een dankbaarheid was ik nooit getuige geweest. „Voorwaar,” riep mijn hart, „Uit den mond der jonge kinderen en der zuigelingen hebt Gij U lof toebereid!” Wat zou aangenaamer kunnen zijn dan zulk een betooning van dankbaarheid tegenover den Almachtigen God; en van diegenen wier harten te hard waren geacht om door het Evangelie doordrongen te worden.”

Een schouwspel, inderdaad, dat doet denken aan een gezegenden intocht, die bijna tweeduizend jaren geleden plaats vond te Jeruzalem.

(Wordt vervolgd.)

VERPLAATST.

Ouderling Joseph A. Stephenson is van de Groninger Conferentie verplaatst naar de Rotterdamsche, om te Dordrecht te arbeiden met Ouderling Henry Belnap. Laatstgenoemde zal de leiding hebben in de Gemeente.

Ouderling Jos. A. Kingdon is van de Amsterdamsche Conferentie naar de Rotterdamsche verplaatst.

Ouderling John K. Meibos is benoemd om over de Gemeente te Rotterdam te presideeren, Ouderling John A. Butterworth om de leiding te nemen in de Vertakking te Den Haag, en Ouderling James D. Hoggan in de Vertakking te Leeuwarden.

DOORGROND. — Student (tot zijn erf tante, die een reusachtig taal leven heeft): „Lieve tante, ik ben nu al erg in mijn schik; met den herfst haal ik mijn doktoraal.”

* Tante: „Zeer wel; maar mijn huisdokter wordt ge toch niet.”

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie: ALEX NIBLEY.

—:—

Assistent: PAUL ROELOFS.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

De presideerende Ouderlingen der verschillende Vertakkingen, die de „Ster” direct van den drukker ontvangen, worden verzocht ons eene volledige lijst hunner inteekenaren te laten toekomen.

Het zou ons zeer verblijden, indien wij enkele gelezen nummers van de „Ster” mochten ontvangen van lezers die hunne „Ster”-exemplaren doorgaans niet bewaren. De nummers waarvan wij bijna geheel ontbloot zijn, zijn Nos. 5, 6, 13, 15 en 17 van 1906, en No. 2 van 1907, en wij zullen niet in staat zijn aan de eischen van het werk te beantwoorden betreffende deze nummers.

De „Ster” ontving verscheidene nieuwe inteekenaren, waarvan een ons werd ingezonden door Broeder Herman Uffens, uit Oost-Indië; 2 door Pres. W. L. Brimhall, uit Amsterdam; 4 door Ouderling H. Van Braak, uit Ogden; 1 door Ouderling Geo P. Trayner; 1 door Ouderling Abr. Da'ebout, uit Salt Lake City; en 2 door Ouderling Jas. A. Hooper.

Wij danken deze broederen, alsook de andere broeders en zusters, die ons reeds voorheen inteekenaren hebben ingezonden, voor hunne medewerking. Het zou verder tot groote blijdschap strekken, zoo dit werk, hetwelk de opbouw van het Koninkrijk Gods beoogt, door de goede pogingen van al de vrienden der Ned.-Belg. Zending bevorderd mocht worden tot het uitbreiden van onzen leeskring.

Een zeer goede vergadering had plaats te Rotterdam op Zondag avond 7 dezer, toen de Zaal Excelsior geheel gevuld was en vele belangstellende vreemdelingen en onderzoekers aanwezig waren. Sprekers waren, Ouderling Le Grand Richards, die zijn afscheid nam, naar Amsterdam verplaatst zijnde, en Zuster Catherina Roelofs. Bij het uitgaan gaven verscheidene bezoekers hunne adressen aan de Zendingen om hen in hunne woningen te spreken over het Evangelie.

De Zending kan een gunstig verslag van de resultaten der maand **Maart** leveren. In de Ned.-Belg. Zending werden 30 personen gedoopt, n.l. 23 nieuwe leden en 7 kinderen van leden, — verdeeld als volgt: 20 in de Rotterdamsche Conferentie, 6 in de Amsterdamsche, 2 in de Luiksche (te Verviers), en 2 in de Arnheemsche (te Arnhem).

De 20 van de Rotterd. Conferentie verdeelen zich aldus: 7 van Rotterdam, 5 van Dordrecht, 3 van Schiedam, 3 van den Haag, en 2 van Leiden.

Zaterdag 6 April werden te Rotterdam nog 5 nieuwe leden gedoopt, en 9 April nog 2 personen. Op 6 April werden te Amsterdam 10 personen door den doop in de Kerk opgenomen.

De Gemeente te Dordrecht verheugt zich over een aanmerkelijken vooruitgang. De zendelingen daar werkzaam hebben het voorrecht gehad, gedurende de eerste drie maanden van dit jaar 16 personen door den doop in de Kerk op te nemen; daarentegen in 1906, 18 personen gedurende het geheele jaar.

Bijzondere vergaderingen werden met Paschen gehouden te Leiden en te Dordrecht. Na den afloop van laatstgenoemde, Maandag voor-middag gehouden, werd door een gezelschap van Zendelingen en heiligen een boottocht ondernomen naar het Huis van Merwede, waar de ruïnen te vinden zijn van een kasteel uit de 15de eeuw, dat gespaard bleef terwijl de omliggende landstreek met 72 dorpen en gehuchten in het jaar 1421 in de diepte wegzonk, welke door water geheel bedolven, van de landkaart verdwenen.

Broeder B. Morris Young, van Salt Lake City, die de laatste zes jaren te Brussel en te Berlijn heeft doorgebracht, in welke steden hij de muziek heeft bestudeerd, is eenige dagen geleden te Antwerpen sloop gegaan, om naar zijn tehuis in Zion terug te keeren. Broeder Young heeft zijne diensten en medewerking steeds met liefde en bereid-willigheid ter beschikking van de Zending gesteld, voornamelijk op het gebied van de muziek. Hij heeft dikwijls gespeeld bij gelegenheid van conferentiën in Nederland en België, en heeft dit getrouw gedaan in de vergaderingen te Brussel. Zijne specialiteit is de viool.

EEN WOORD VAN WAARDEERING. — Broeder P. Dee schrijft uit La Grande, Oregon: „Ik heb nu elf jaargangen van de „Ster” ingebonden, en zou niet graag met No. 12 in gebreke blijven. De „Sterren” zijn mijne onderwijzers; er ligt er altijd een bij mij op de tafel, en als ik zit, neem ik ze ter hand, en zoo lees ik ze alle weer over, en zij zijn voor mij altijd weer nieuw, en ik word er altijd weer sterker door.”

Ouderling J. A. Ririe schrijft: „De laatste „Ster” was zeer goed. Ik heb het nummer met genoeg uitgereikt. Eenigen tijd geleden beklagde zich een goed lid van de Kerk in Utah, dat er in de „Ster” artikelen verschenen, die zij reeds in andere tijdschriften hadden gelezen. Dat moge waar zijn, maar ik meen, dat de beste artikelen uit al onze tijdschriften in de „Ster” zouden moeten worden opgenomen. Het zou mij niet kunnen schelen, indien ik elk artikel tevoren gelezen had, zoo zij slechts goed waren voor Heiligen en vreemdelingen. Indien de Heiligen in Amerika eenige geloof-opbouwende artikelen in 't Engelsch hebben gelezen, zouden zij, denk ik, blijde moeten zijn om ze in de „Ster” te zien verschijnen.”

GESCHIEDENIS DER NEDERLANDSCH-BELGISCHE ZENDING.

(*Vervolg van blz. 126*).

1901

1 Februari. — Te Brussel werd voor de vergaderingen der Vertakking een nieuw lokaal gehuurd, Prinsesstraat, 20, Molenbeek.

10 Februari. — Een verslag dat op dezen dag in eene conferentie te Amsterdam werd voorgelezen, stelde het ledental van de twee Vertakkingen te Amsterdam samen op 490 personen, de kinderen onder 8 jaren oud, inbegrepen.

24 Februari. — Te Dordrecht werden twee buitengewone vergaderingen gehouden in het lokaal van den Dordrechtschen Schildersbond, 32 Cornelis De Wittstraat. Behalve de leden der Gemeente, waren vele vreemdelingen aanwezig.

26 Februari. — 20.000 ex. van het traktaat „Beproeft alle dingen” werden gedrukt.

3 Maart. — Te Arnhem werd een conferentie gehouden, waarvan de avondvergadering plaats had in het Loge-gebouw, Rijnstraat. Deze zaal was bijna geheel gevuld. De Conferentie was vereerd met het bezoek van Pres. James L. Mc. Murrin, Eerste Raadgever van het Presidentschap der Europeesche Zending. Ouderlingen Alex Nibley, R. W. Eardley, J. K. Meibos en L. Y. Rigby zongen een quartet; alsook een quintet, met Ouderling George Hickenlooper. Het ledental der Arnhemse Conferentie werd aangegeven als 233.

14 April. — Een verslag ter gelegenheid eener conferentie, die op dezen datum te Groningen werd gehouden, stelde het ledental der Groninger Conferentie op 278.

22 April. — 10.000 ex. van het traktaat „De Zaligheid door Genade” werden gedrukt.

5 Mei. — Het zendingswerk werd te Utrecht begonnen door Ouderling J. K. Meibos.

26 Mei. — Eene conferentie der Luiksche Afdeeling werd gehouden, met eene vergadering te Luik voor de Hollandsch-en de Duitsch sprekende leden en vrienden, eene Fransche vergadering te Seraing, en eene derde in de Fransche taal te Luik. Quartetzang werd gegeven door Ouderlingen S. Q. Cannon, G. L. Weiler, R. W. Eardley en S. S. Stevens.

Pres. Milton L. Lee werd van zijne werkzaamheden ontslagen, en als President der Luiksche Conferentie opgevolgd door Ouderling Charles P. Beus.

Te Utrecht werden twee buitengewone vergaderingen gehouden in de zaal „Recht en Plicht.”

14 Juni. — Een buitengewone vergadering werd te Amsterdam gehouden in de Zaal „Geelvink,” en was vereerd met de aanwezigheid van Apostel Francis M. Lyman, President der Europeesche Zending, zijne echtgenoot, en Pres. A. H. Schulthess, van de Duitsche Zending.

16 Juni. — Een algemeene conferentie van de Nederl. Belg. Zending werd te Rotterdam gehouden, met twee vergaderingen in de zaal Excelsior, en eene in de zaal „Caledonia.” Zij werd bijgewoond door Pres. Francis M. Lyman en zuster Lyman, Pres. A. H. Schulthess en de 32 Zendelingen in Nederland en België werkzaam. Quartetzang door Ouderlingen S. Q. Cannon, R. W. Eardley, G. L. Weiler en G. Hickenlooper. Omtrent 150 vreemdelingen waren aanwezig. Een verslag der werkzaamheden over de eerste vijf maanden van het jaar gaf aan, 109 personen in de N.-B. Zending gedoopt en 73 kinderen ingezegend, en het ledental der Rotterd. Conferentie, 595.

23 Juni. — Twee vergaderingen werden wederom gehouden in de Zaal „Recht en Plicht” te Utrecht, en een goede opkomst werd genoten.

11 Juli. — Broeder Gerardus C. Bernards, van Amsterdam, werd door Pres. S. Q. Cannon tot Ouderling verordineerd en tot het zendingswerk gewijd.

18 Augustus. — Twee speciale vergaderingen werden te Dordrecht gehouden in het lokaal van den „Dordrechtschen Schildersbond,” en werden behalve de leden van de Kerk aldaar, door omtrent 50 vreemdelingen bijgewoond.

Augustus. — Deze maand werden door Ouderling Sieger Springer speciale vergaderingen gehouden te Wemeldingen, te Kapelle en te Goes.

8 September. — Te Amsterdam werd eene conferentie gehouden, bestaande uit twee vergaderingen in de zaal „De Wittenstraat,” en eene in het gebouw „De Geelvink,” Singel. Een verslag in deze conferentie voorgelezen meldde, dat gedurende 7 maanden 43 personen te Amsterdam gedoopt waren.

29 September. — Conferentie te Arnhem, met twee openbare vergaderingen, waarvan eene werd gehouden in de groote zaal van het „Loge-gebouw.” Een verslag gaf het ledental der Conferentie als 244. Quartetzang werd gegeven door Ouderlingen S. Q. Cannon, G. Hickenlooper, G. L. Weiler en R. W. Eardley.

1 October. — Bijzondere vergadering te Utrecht.

Van dezen datum begonnen de Zendelingen geregeld wijkvergaderingen te houden in de stad Den Haag.

2 October. — 10.000 exemplaren van het traktaat „Het begin van het Evangelie” werden gedrukt.

10 October. — Ouderling Henry R. James, van Logan, Utah, die in de stad Luik, België, werkzaam was, stierf aldaar op den 10den October, na een ziekte van twee en halve week.

19 October. — Het lichaam van Ouderling Henry R. James werd

naar Utah verzonden onder toezicht van Ouderling R. W. Eardley, die van zijne zending werd ontslagen en het stoffelijk overschot van zijnen medearbeider zou begeleiden.

27 October. — Conferentie te Groningen. Een verslag der Groninger Conferentie gaf het ledental als 282. Gedurende de vorige 6 maanden waren er 23 personen gedoopt.

8 November. — Te Dordrecht werden twee buitengewone vergaderingen gehouden in het lokaal van den „Dordrechtschen Schildersbond,” Cornelis De Wittstraat. Deze zaal werd voor een jaar in huur genomen voor de geregelde vergaderingen van de Gemeente in die stad.

15 November. — Geregelde vergaderingen werden van nu aan te Utrecht gehouden in het gebouw „Wijklokaal,” Oude Kamp, 3 a.

24 November. — Conferentie werd gehouden te Brussel, met twee Hollandsche vergaderingen in het lokaal „Rue de la Princesse, 20, Molenbeek, en eene Fransche vergadering in de Zaal Rue Royale Ste Marie, 218, Schaarbeek. Twee muziekstudenten te Brussel, Broeders B. M. Young en W. M. Bond leverden viool-en pianomuziek, tot opluistering der conferentie-bijeenkomsten.

30 November. — Een Statistiek Verslag van de eerste elf maanden van het jaar 1901, geeft te kennen dat in dat tijdvak 234 personen zijn gedoopt in de Ned.-Belg. Zending, terwijl 69 personen naar Zion zijn vertrokken. Het ledental, inbegrepen de kinderen ingezegend en onder 8 jaren oud, wordt aangegeven als 1905 zielen. Op den 30sten November waren in de Zending 32 Zendingelingen, waaronder zich eene zuster bevond. Het aantal traktaten door hen verspreid was ongeveer 33.000. Er waren 12 Zondagscholen in de Ned.-Belg. Zending, met een ledental van 640.

25 December. — Eene vergadering, ter gelegenheid van het Kerstfeest in de Zaal LinkerRottekade, te Rotterdam, gehouden, werd toen het laatste lied gezongen werd, in ontsteltenis gebracht door het plotselinge overlijden van Diaken Johannes C. Seters, terwijl hij bij den ingang der zaal dienst deed.

(Wordt vervolgd.)

Aan onze Lezers te Salt Lake City.

Hiermede wenschen wij onze geachte lezers in Salt Lake City en omgeving in kennis te stellen, dat Ouderling Frank I. Kooyman, wonende No. 20, Apple Street, te Salt Lake City, voortaan het agentschap van ons tijdschrift, de „Ster”, in dat gedeelte van Utah zal waarnemen. Het verhandelen van abonnementsgelden en andere zaken op de „Ster” betrekking hebbende, kan zoo dus door zijne bemiddeling geschieden.

Terzelfder tijd betuigen wij ook onzen dank voor de zorg, waarmede de vorige agent, Broeder J. Kooyman, dat werk heeft waargenomen.

DE REDACTIE.

DE ZENDING IN DEN VREEMDE.

De Zending der Zuidelijke Staten (Ver. Staten) doopte gedurende de eerste twee weken der maand Maart **33** personen.

De Skandinavische Zending (Noorwegen en Denemarken) heeft gedurende het jaar 1906 gedoopt **254** personen. Bij het einde van het jaar waren in dat zendingsveld **137** Zendingen werkzaam.

In de Duitsch-Zwitserse Zending zijn in het jaar 1906 gedoopt **316** personen. Het aantal Zendingen op **31** December in die Zending vertegenwoordigd, was **135**. Er werden in 1906, **1065** boeken en een weinig minder dan een half miljoen traktaten verspreid.

In de Engelsche Zending worden rijke vruchten voor het Evangelie ingeogst. Te Manchester werden **26** Febr. **13** personen gedoopt; te Liverpool, **12** Maart, **6** personen; te Burnley, **10** Maart, **6**; te Lancaster, **13** Maart, **5**; te Sheffield, **17** Maart, **7**; te Newcastle, **3** Maart, **9**; en te Birmingham, **17** Maart, **29** personen.

Woensdag **27** Maart werd een speciale vergadering gehouden in het Hoofdkantoor der Europeesche Zending, **295** Edge Lane, Liverpool, Engeland, om hetzelfde in te wijden voor het gebruik waarvoor het bestemd en aangekocht is. Apostel C. W. Penrose, President der Europeesche Zending, wijdde in een geïnspireerd gebed het gebouw den Heere.

De Heiligen in Sion verspreiden zich gaandeweg in de Staten rondom Utah gelegen. Een kolonie van **150** personen uit den Staat Idaho heeft zich te Gridley, in den San Francisco-Conferentie van de Californische Zending nedergezet, en is daar tot eene Vertakking der Zending georganiseerd geworden.

ALASKA. — Ouderling K. N. Winnie schrijft over het werk dat begonnen is te Nome, Alaska, in het koude Noorden: „Hier zijn oprechte menschen; een aantal personen hooren naar, lezen en onderzoeken de leerstellingen van de Heiligen der laatste Dagen; het vooroordeel wordt verbroken, en de Heere opent ons den weg om hier veel goed te doen.”

HAWAÏ. — „Het is nu bijna **60** jaren sedert het Evangelie hier voor het eerst gepredikt werd, en van dien tijd tot heden zijn er voortdurend Zendingen werkzaam geweest voor den vooruitgang en de verbreiding der waarheid. Dat zij zegen op hun werk genoten hebben, toont het feit dat, zooals nu geschat wordt, **40%** van het Hawaïsche volk, of

omtrent 8.500 zielen het Evangelie hebben aangenomen, en het werk blijft groeien en toenemen. Gedurende het verlopen jaar (1906) zijn er 290 personen gedoopt. Georganiseerde Vertakkingen bestaan in de gansche Zending."

In een brief, waarin Ouderling H. van Braak ons eenige berichten over zijne reis naar Utah geeft, zegt hij o.a.: „Te Chicago moesten wij 22 uur wachten, en ik gebruikte de gelegenheid om ons kerkgebouw aldaar te bezoeken. Het gebouw is zoo mooi als ik ooit eene onzer kerken heb gezien. Het is wel de moeite waard, het te bezien. Wij hadden verder een goede reis tot wij in de plaatsen kwamen waar de Heiligen der laatste Dagen vroeger gewoond hebben en van waar zij verdreven werden. Hier was ophoud door een spoorwegongeluk van een goederentrein op onze lijn. Wij namen dus den tram om die streken te bezoeken en hadden het genoegen om de plaatsen die voor ons van belang zijn, goed te kunnen bezien."

MEXICO. — Wij ontnemen aan een bericht uit de stad Mexico, 20 Februari: „Den 15den dezer maand kwamen Pres. H. S. Harris en 10 Zendingen tezaam te Cuernavaca, waar op den 16den en 17den eene conferentie gehouden werd, die ook begunstigd was met een bezoek van Apostel Heber J. Grant. . . . Op Zondagmorgen te 9 uur werden 9 bekeerlingen door Ouderling C. H. Martineau in een heldere beek gedoopt. Nog twee personen werden op den 15den dezer gedoopt door Pedro Rios, een lokaal Ouderling.

Te Ozumba zal op den 23sten en 24sten ook eene conferentie gehouden worden. Wij verwachten een gelukkige tijd, en dat wij daar en dan nog een aantal personen zullen doopen.

CORRESPONDENTIE.

Wij ontleenen aan een brief van Zuster Lena Van Schaar, Wilson Utah: „Ik verblijd mij, als op den dag toen ik het Evangelie heb aangenomen, in de reine waarheden ervan, en ben dankbaar dat God mij tot hiertoe heeft geleid en ik Zijn groot werk hier in Zion mag aanschouwen. Indien ons hart ons niet veroordeeld en wij de vrijmoedigheid om tot God te gaan behouden, zoo kunnen wij van dag tot dag ondervinden, dat Hij met ons is en ons moed geeft om voorwaarts te gaan en steeds meer op Hem te vertrouwen. God kent ons, weet wie en wat wij zijn en wil ons in onze zwakheden dragen, opdat wij zoo voorwaarts kunnen gaan tot volmaking. Wij zijn nu kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard wat wij zijn zullen; maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen, want wij zullen Hem zien gelijk Hij is. Hiermede besluit ik, en spreek

mijn wensch uit, dat nog menige oprechte ziel mag gevonden worden. Wil de „Ster”, die zoo interessant is en met blijdschap ontvangen wordt, aan mijn nieuw adres zenden.”

- Zoo hoort het. Laat een ieders getuigenis levendig en brandende in zijn hart zijn en blijven!

OVERLEDEN.

TELEKAMP. — Den 23sten Maart is te Amsterdam overleden Nielus Telekamp, zoontje van Broeder en Zuster Boland Telekamp. Het kindeken was den 13den Februari 1907 geboren.

MOLENBROEK. — Te Dordrecht is 30 Maart, na een ziekte van eenige uren, overleden Zuster Wilhelmina Molenbroek. Zij was 64 jaren oud, en was een lid van de Kerk sedert 13 Juli 1897, toen zij door Ouderling H. B. Denkers gedoopt werd.

RINTZENBRINK. — Op den 21sten Februari is te Amsterdam overleden Broeder Hendrik Rintzenbrink, — na eene ziekte van twee maanden. Broeder Rintzenbrink was 28 jaren oud, toer hij stierf, en was een lid van de Kerk sedert 17 Maart 1906, toen hij door Ouderling H. J. Westbroek werd gedoopt.

GAL. — Uit Utah komt het bericht van het overlijden van Zuster Bertha Gal, te Ogden. Deze Zuster vertrok uit Nederland omtrent twee jaren geleden. Zij was 65 jaren oud toen zij stierf, en is henengegaan als een getrouw Heilige der laatste Dagen.

I N H O U D :

Mijne toebrengring tot het „Mormonisme”	Blz. 129	Geschiedenis der Nederl.-Belg. Zending	Blz 139
Ontslag en Benoeming	„ 132	Aan onze Lezers te Salt Lake City	„ 141
Een groot man	„ 133	De Zending in den vreemde	„ 142
Verplantat	„ 133	Correspondentie	„ 143
In ons eigen Zendingsveld	„ 137	Overleden	„ 144

Uitgegeven door de NEDERL.-BELG. ZENDING, Boezemsingel 116, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar :

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.